

[Viggo Starcke.]

århundrede, var et klart frihandelsparti, i dag har forladt frihandelen. Frihandelen forekommer partiet ubekvem. Under frihandelen vil arbejderne nemlig komme til at se, hvad statssocialisme koster dem, og så vil socialdemokratiet eksplodere med et brag.

Et meget smukt udtryk for denne socialdemokratiske politik giver cand. polit. Erhard Jacobsen i „Tidens Stemme“ i marts 1952. Jeg beder om tilladelse til et meget interessant og meget kort citat. Han siger:

„Socialdemokraterne ønsker som liberalisterne en fri handel mellem landene. Men medens liberalisterne som sagt her ved i første række forstår en handel, der er fri for statsindgreb, tænker socialdemokraterne først og fremmest på den størst mulige samhandel, som socialdemokraterne mener bedst kan nås ved en verdensomspændende planøkonomi, tilrettelagt ved samarbejde mellem landenes regeringer.“

Se, det kan man da kalde en cand. polit. i verdensformat.

Hvis man nu virkelig fra regeringens side drister sig til at lirke sig frem ad toldpolitikens vej og lader de fattige betale understøttelse til de rige, så er det forsåvidt ret logisk, for ellers ville der formodentlig ikke blive ved at være nogen fattige, og ellers ville der formodentlig ikke blive ved at være nogen rige, der lever på de fattiges bekostning. Jeg vil dog anbefale, at man ikke følger den politik, men at man netop tager konsekvensen af sin egen devalueringspolitik, i hvert fald fra venstres side, og ikke går til at ajourføre industriens beskyttelse, men så hellere ajourfører befolkningens købekraft.

Den højtærede handelsministers dygtige propaganda er vistnok sommetider ved at gå den højtærede statsminister lidt på nerverne, men den højtærede regeringschef bør huske, at det er ham, der står ved roret. Mange her i landet er ellers ved at få den opfattelse, at det er handelsministeren, der er rytter, og statsministeren, der er hest.

Den højtærede statsminister er vistnok i sit hjerte enig med os i alle disse betragtninger, og jeg mener derfor, det vil være rigtigt, hvis folketinget støtter statsministeren, og jeg vil derfor tillade mig at stille følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen:

„Idet folketinget advarer regeringen imod gennem toldforhøjelse at fordyre befolkningens livsforhold, går tinget over til næste punkt på dagsordenen.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingerne.

Statsministeren (Erik Eriksen): Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Viggo Starcke, at jeg ganske deler hans ønske om en toldundersøgelseskommission, det har jeg ikke noget imod at give tilslutning til; når det ærede medlem taler om, at vi skulle ind i det, han kalder en aktiv handelspolitik, lægger det ærede medlem jo sagen op i et plan, hvor den slet ikke hører hjemme. Der er ingen, der har tænkt på, at vi skulle føre det, det ærede medlem kalder aktiv handelspolitik, og det forekommer mig ikke rimeligt at diskutere på grundlag af tænkte størrelser. Jeg har sagt til det ærede medlem, og jeg gentager det her, at jeg er tilhænger af en vis ajourføring af toldloven ved en overgang til værditold, og det er jeg både af saglige og principielle grunde. Jeg behøver jo ikke at komme ind på de principielle grunde, for dér må det ærede medlem vel give mig ret; men der er da grund til at pege på, at når det ærede medlem siger, at den toldlov, vi har i øjeblikket, i virkeligheden er sådan, at ingen kan finde ud af den, vil det, der er tale om, dog betyde en forenkling. Endvidere vil det ærede medlem vel også give mig ret i, at værditolden har den egenskab, at den indenfor hver enkelt toldsats medfører en forskydning af beskattningen, således at denne vokser for dyrere og finere varer og aftager for de billigere og jævne varer, og en ting til: den afslører beskyttelsens størrelse på en ganske anderledes klar måde end vægttolden, der tværtimod har den egenskab, at den let kan tjene som skjul for mange store urimeligheder. Endelig er det faktiske forhold i dag dette, at vor toldlov i større eller mindre grad har været sat ud af spillet gennem varedirektoratet, så længe det har eksisteret, og det synes jeg også retsforbundet skulle tænke på, når det ærede medlem nu lagde det op i det plan, han gjorde.

Jeg tror ikke, det er klogt at operere med skatteteorier på den måde, som det ærede medlem har gjort, ikke blot i dag, men også ved andre lejligheder. Det ærede medlem har opereret med sine teorier som absolutte begreber — man kan også sige opererede med kompromisløse idealer. Jeg tror at turde sige, at det i reglen giver sikkerhed for, at man ikke når til saglige resultater. Man kan stræbe henimod en stedse mere og mere frihandelsvenlig lovgivning, men den,